Split by PDF Splitter

Cum autē btā agnes ardentiſſimo amore
amauerit xp̄m ipiꝰ ſpōſa fuit. Vn̄ ipa cōfi
tetur in vita ſua dicens. Ipi ſū deſponſata
cui angeli ſuuiūt. Item anulo ſuo ſcꝫ fidei ꝑ
dilectōem opantis ſubarrauit me. ⁊ imen
ſis monilibꝰ ornauit me. Ubi notandū ꝙ
beata agnes glorioſa effecta de hac deſpō
ſatōe ꝯmendat multipliciť ſponſum ſuuꝫ.
Primo a nobilitate originiſ. cum ait de eo.
Cuiꝰ mater vͤgo ē ⁊ pater feminam neſcit.
Scd̄o a celſitudine dignitatis. cū d̄ eo diċ.
Ipi ſum deſponſata cui angeli deſeruiūt.
Tertio a pulcritudine ⁊ ſpecioſitate. cū ait
Cuiꝰ pulcritudinem ſol ⁊ luna mirantur.
Quarto a largitate munerꝝ. cū ait. Immē
ſis monibꝰ ornauit dexterā meā. et collum
meū cinxit lapidibꝰ p̄cioſis. i. bonis opibꝰ
ꝑ dexterā patientiaꝫ in paſſionibꝰ tradidit
auribꝰ meis īeſtimabiles margaritas. ver
ba ſcꝫ diuina. p̄cioſiſſima ciclade. i. toga au
ro texta. i. aurea charitate imenſis monili
bus ornauit me. i. ſinceriſſimo ⁊ caſtiſſimo
amore q̊ ex omī parte clauſa ſum. Quinto
ꝯmendat a ſpecialitate amoris. cū ait. Si
gnum poſuit in faciē meā. Signū quideꝫ
vͤginitatis vt mens illud ꝯſiderans fideli
tatē ei ꝯſuet. ⁊ ſic oēs carnis delectatōnes
ſpernat. Vn̄ ait. Ut nullū p̄ter euꝫ amato
rem admittā. Item ſignū paſſiōis ſue ad
oīa aduerſa tolerāda. et ideo ait. Sanguiſ
eꝰ ornauit genas meas. vt ſcꝫ gene in q̄bus
apparet verecūdia ſicut ſanguine ſint infu
ſe vt nullꝰ de cetero rubor ibi appareat pro
aliq̄ mūdana ꝯfuſione. Sexto ꝯmēdat eū
ab honeſtate ⁊ ſanctitate nuptiarꝝ. cuꝫ ait.
Amo xp̄m cꝰ thalamū introiui. queꝫ cum
amauero caſta ſū. cū tetigero mūda ſū. cū
accepero vͤgo ſū. Tactꝰ āt carnalis polluit
ſed iſte mundat. ille virginitatem violat.
iſte āt ab oī macula p̄ſeruat. Nota bn̄ ra
tionē borꝝ. qꝛ amor vnit et extaſim facit ſm
Dyoniſiū. et quanto aliq̄d plus nobiliori
vniť. tāto nobiliꝰ efficitur. Ratio ergo om
nium eſt amare. quia mundiſſimus ⁊ ſan
ctiſſimus eſt ſponſus. et ideo neceſſe eſt vt
ea ſponſa que illi coniungitur munda et
ſancta ſit.

In feſto beati Vin

cētij martyris. ē euāgeliū. Amē amē dico
vobis. Niſi granum. Joh. xij. Circa qd̄ p̄nt
diſputari ſeq̄ntes queſtiones. Prima.
Vtrꝝ q̇s poſſit abſq₃ caritate ꝑfecta marty
rio ſe offerre. Scd̄a. Vtrꝝ btūs vincentiꝰ
ſic miſtrauerit xp̄o fortiť vſq₃ ad mortē ꝓ
eꝰ fide certādo. vt a prē celeſti meruerit ho
norificari ſpeciali corona glorie que diciť
aureola.

D p̄mā queſtiōꝫ

ſcꝫ. Vtrū q̇s poſſit abſq₃ caritate
ꝑfecta martyrio ſe offerre. ſic ꝓce
diť. Et videť ꝙ ſic. Sup illud p̄s. Jō dilexi
mandata tua ſup aurū. ꝛc. dicit gloſa. ꝙ mi
nima caritas plus diligit dei legē q₃ milia
auri ⁊ argēti. ⁊ eadē rōne q₃ oīa tp̄alia. ſed
illud qd̄ minꝰ diligimꝰ exponimꝰ ꝓ eo q̊d
magis diligimꝰ. ergo ⁊ oīa tp̄alia et et̄ ꝓꝓꝫ
vitā p̄t exponere ꝓ xp̄o q̇ hꝫ mīmā caritatē
In oppoſituꝫ arguiť ſic. Si abſq₃ carita
te ꝑfecta poſſꝫ q̇s ſe offerre martyrio. ergo
pari rōne martyriū ſuſtinere p̄t abſq₃ cari
tate ꝑfecta. ſꝫ h̄ videť eē falſū. ſm illd̄. Joh.
xv. Maiorē hac dilectōeꝫ nemo hꝫ vt aīaꝫ
ſuā ponat q̇s ꝓ amicis ſuis. ergo nullꝰ abſ
q₃ caritate ꝑfecta p̄t ſe ad martyriū offerre
Rn̄deo iuxta ſanctū Thomā. ꝙ i opibꝰ vͤ
tutū duo ſūt attendēda. ſcꝫ id q̊d fit. et mo
dus faciēdi. Cōtingit āt idē factū q̊d fit ſm
aliquā ꝑfectā vͤtutē fieri ⁊ n̄ ſolū ab habēte
paruā vͤtutē ſꝫ et̄ n̄ habēte vͤtutē. ſicut aliq̇s
nō hn̄s iuſticiā p̄t facere aliq̊d opꝰ iuſtuꝫ.
Sed ſi attendamꝰ ad modū faciendi ille q̇
nō hꝫ vͤtutē nō p̄t opari ſic ille q̇ hꝫ. nec ille
q̇ hꝫ paruā ſic ille q̇ hꝫ magnā. qꝛ opať faci
liť ⁊ ꝓmpte ⁊ delectabiliť. q̊d n̄ idē faciť q̇ ca
ret vͤtute vel paruā hꝫ. Sic ergo dicendū ē
ꝙ h̄ opꝰ q̊d ē ſe offerre martyrio vel et̄ mar
tyriū ſufferre p̄t facere n̄ ſolū caritas ꝑfctā
ſꝫ et̄ impfecta. ⁊ q̊d plꝰ eſt. et̄ ille q̇ caret cari
tate. ſm id. j. Corꝝ. xiij. Si tradidero corpuſ
meū. ꝛc. ſed charitas ꝑfecta h̄ facit ꝓmpteꝛ
delectabiliť. Sicut p₃ in nr̄o vincentio. q̇
in tormentis hylaritatē oſtendit. vn̄ cū pa

pereť vt exhibereť tormentis. Vincentiꝰ in
q̇t. Hoc eſt q̊d ſꝑ optaui. ꝛc. hoc autem nō
poteſt facere charitas imperfecta. et minꝰ
qui ea caret. Et ꝑ h̄ pateſit reſpōſio ad op
poſita.

Ad ſecūdam queſtōꝫ

ſic ꝓcediť. Et videť ꝙ btūs vincentiꝰ nō me
ruit honorari ſpeciali corona gl'e q̄ d̄r aure
ola. Primo ſic. Aureola eſt p̄mium qd̄
operibꝰ ſuꝑogatōnis redditur. ſed morꝝ
ꝓ defenſione fidei fuit opus neceſſitatiſ nō
ſuꝑogatōis. qꝛ vt inq̇t apl's ad Roma. x.
Corde creditur ad iuſticiaꝫ. oris ꝯfeſſio fit
ad ſalutē. ergo beatꝰ vincentiꝰ tunc certan
do pro fide non meruit aureolam. Se
cundo ſic. Omis corona gl'e q̄ ꝓmittiť om
nibus miniſtrantibꝰ xp̄o eſt vt ſint vbi ip̄e
eſt in eterna beatitudine. vt in p̄nti euāge
lio habetur. ergo beatus vincentiꝰ ꝑ admi
niſtratiōem ſuam non meruit aliā ſpecia
lem coronam q̄₃ alij. Tertio ſic. Confir
mando. Premium eſſentiale ꝓmiſſū om
nibus miſtrantibꝰ xp̄o eſt ip̄a beatitudo.
ſed beatitudo ſm Boetium eſt ſtatꝰ oīm
bonorꝝ aggregatōne ꝑfectus. ergo p̄miuꝫ
eſſentiale includit omne bonum qd̄ habeť
in patria. et ſic aureola includiť in aurea. ⁊
ꝑ ꝯſequens non eſt aliud a p̄mio qd̄ eſt au
rea. In oppoſitū arguitur ſic. Sicut pu
gne quaꝫ ſequitur victoria debeť corona.
ſm illud. ij. Thi. ij. Non coronabitur niſi q̇
legitime certauerit. ergo vbi ē ſpecialis ra
tio certamīs ibi debet eē ſpecial' corona. ſꝫ
beatꝰ vincentiꝰ adminiſtrauit xp̄o fortiſſi
me pugnando vſq₃ ad mortem ꝓ fide eiꝰ.
vt in ſua vita patꝫ. ergo ſibi debetur ſpecia
lis corona. Rn̄deo dicendū. ꝙ beatꝰ vin
centius certando pro fide xp̄i vſq₃ ad mor
tem nō ſolum meruit coronam glorie. ſed
coronari. ⁊ etiā aureola honorificari. Iſta
concluſio patet. Dicitur enim ſic de eo in
legenda ſua. Egregius dei martyr vincen
tius diris tormentorꝝ ſupplicijs pro chriſto
alacriter ſuperatis ac felicis pugne agone
conſtanter expleto. tandem precioſam re
ſolutus in mortem celo triumphans red

didit ſpiritum. et voce angelica dicitur ei.
Agnoſce o vincenti inuictiſſime. quia pro
cuius nomine fideliter decertaſti. ipſe tibi
coronam perpetuam ſeruat in celis. Pro
qua concluſione plenius intelligenda eſt
primo notandum. ꝙ diſtinguitur duplex
premium in beatis. Quoddaꝫ commune
et eſſētiale quod eſt ipſa beatitudo que cō
ſiſtit in plena viſione et fruitione diuinita
tis. Et dicitur hoc premium metaphorice
corona vel aurea. Tum ex parte meriti qd̄
cum quadam pugna agitur. Militia eſt
vita hominis ſuper terram Job. vij. Tum
etiam ex parte premij per quod homo effi
citur quodāmodo particeps diuinitatis.
et per conſequens regie poteſtatis Apoc̄.
v. Feciſti nos deo noſtro regnum et ſacer
dotes. Corona aūt eſt ſignū ꝓpriū regie di
gnitatis. Aliud d̄r accidentale p̄mium qd̄
eſſētiali ſupadditť corone. et ei d̄r habere co
rone rōnem. Verum qꝛ nihil pōt ſupaddi
corone que eſt eſſentiale p̄mium q̊dcunq₃
ſit eo minus. et ideo ſuperadditum p̄miū
aureola noīatur. Et ſic dicendū eſt ꝙ aure
ola dicit aliquid auree ſupadditum. quaſi
quoddam gaudium de operibꝰ a ſe factis
q̄ hn̄t rōneꝫ victorie excellentis. q̊d ē aliud
gaudiū ab eo quo de coniūctione ad deuꝫ
gaudeť. quod gaudiū d̄r aurea. Scd̄o no
tandū ꝙ ſicut ineſt hōi q̄dam pugna ſp̄ūs
contra interiores concupiſcentias. Ita et̄
ineſt hōi q̄dam pugna ꝯ paſſiones exteri
us illatas. Unde ſicut ꝑfectiſſime victorie
q̄ de ꝯcupiſcentijs carnis triumphať. vͤgi
nitati debeť ſp̄alis corona q̄ aureola diciť.
Ita et̄ ꝑfectiſſime victorie q̄ habetur in pu
gnatōe exteriori debeť aureola. Perfectiſ
ſima āt victoria de exterioribꝰ paſſionibuſ
ꝯſiderať ex duobꝰ. Primo ex magnitudi
ne paſſiōis. inter oēs aūt paſſiones illataſ
exteriꝰ p̄cipue locum tenet mors. Secūdo
ꝯſideratur ex cauſa pugne. qn̄ ſcꝫ eſt ꝓ ho
neſta cauſa que ſcꝫ eſt ipſe chriſtus Et hec
duo in martyrio conſiderantur ſcilꝫ mors
⁊ ꝙ ſit ſuſcepta pro xp̄o. Cum aūt beatiſſi
mus vincentius hanc pugnaꝫ duriſſimaꝫ
pro Chriſto ſuſceperit. et pro eo mortem